

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 d
APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cuvântul Conducătorului

La ceremonia cinstirii ostașilor cari și-au făcut desinteresat datoria în zilele de 21—23 Ianuarie, s'a rostit dela locul de supremă reprezentare și răspundere națională, cuvântul cel mai răspicat al marei dureri și aspirațiuni românești. Conducătorul Statului, care e și un general călit în războiul de întregire națională, a spus: *«Nu va fi liniște în acest colț al Europei, — și nu va fi dreptate adevărată în lume, cât timp nu se va face sau nu-și va face dreptate poporul românesc. Și se va face.»*

Generalul Ion Antonescu a pus prin aceste cuvinte degetul pe rană, a dat glas sentimentului care domină tot cuprinsul sufletului românesc. Tot restul de lozinci, de dispute, de probleme cari au fost sau mai sunt ridicate de unii sau de alții dintre noi în mijlocul obștei naționale, sunt diversiuni și surrogate născute sau din naivitatea sau din reaua voință a celor ce le susțin și le umflă. Dela 30 August 1940 noi n'avem altă problemă națională care să merite măcar pe departe o atât de continuă și de intensă concentrare de suflet și de voință. Primul cuvânt care se desprinde natural dinăuntrul fiecărui Român este cuvântul durerii pentru ceea ce am pățit și al hotărârii de înlăturare a nedreptății. Acesta e *Cuvântul* prin excelență al sufletului românesc de azi, pentru că el exprimă preocuparea noastră totală, permanentă, neostoită. Toate celelalte cuvinte ce le mai spunem, pe teren cultural, social, politic, îl presupun pe acesta stăruind tăcut, atotstăpânitor, în cugetul nostru. Numai când îl rostim sau îl auzim rostit pe acesta, simțim că vine la expresie ființa noastră însăși, respirăm o gură de aer fără de care nu putem trăi mult.

«Un neam nu poate trăi din abdicări și renunțări. Un neam trăește din afirmarea drepturilor sale imprescriptibile», a spus I. P. S. Mitropolit Nicolae la congresul «Astrei» dela 24 Noemvrie 1940. Da, organic, sufletește, nu poate trăi astfel un neam. Așa cum nu poate trăi un om cu gura și cu nările înfundate mai mult timp. În zadar i-ai arăta tot felul de lucruri mai mult sau mai puțin interesante, spre a-i distra atențiunea. El trebuie să respire, sau moare.

De sigur avem azi în ordinea politică aliați sau chiar pretini. Dar nu există prețin care să poată lua în nume de rău pretenului exprimarea durerii lui. Nimeni nu poate socoti întru ceva jignitoare pentru prețin o asemenea exprimare a durerii.

Mai ales față de prețin trebuie exprimată durerea, căci el are mai multă putință de înțelegere și dela el se așteaptă în primul rând un ajutor.

Noi nu mai putem tăcea deacum înainte; dreptatea ne poruncește să

pledăm pentru ea ca toată lumea să o cunoască. Noi nu mai putem avea, ca națiune, liniște, până nu vom vedea restabilită sfânta dreptate.

Noi trebuie «să ne strigăm aspirațiunile noastre de pe acoperișul caselor», cum a spus I. P. Sf. Mitropolit Nicolae recent la Timișoara.

Di general Ion Antonescu a spus ceea ce avea de spus fiecare Român, ceea ce ardea în inima fiecăruia din noi.

Desigur noi avem și răbdare. Nu orice timp e favorabil realizării unui ideal, oricât de drept și de implacabil ar fi el. Dar nu e îngăduit și nimenea nu ne poate opri să trăim neîncetat cu el, să-l urmărim zi de zi, să-l legănăm în gândurile și cântecele noastre, să-i pregătim înfăptuirea triumfală prin oțelirea noastră morală

Mărturisire și pastorație

Spovedania este în primul rând și mai pe sus de orice una din cele șapte taine ale Bisericii creștine. Este taina specială, prin care penitentul primește harul iertării păcatelor personale și al împăcării cu Dumnezeu. Fundamental și esențial în materie de spovedanie este deci elementul supranatural, este grația lui Dumnezeu, este lucrarea harului, care reface raportul omului cu Divinitatea. Preotul duhovnic este deci numai organul, numai instrumentul prin care se face comunicarea darurilor supranaturale.

Dar în taina sfintei mărturisiri duhovnicul este dator ca în afară de rolul de instrument să desfășoare și o activitate personală, care nu face parte constitutivă din taina propriu zisă, dar care nu poate fi neglijată fără consecințe grave pentru mântuirea sufletelor. Această lucrare cu caracter psihologic, pedagogic și terapeutic este conducerea spirituală, îndrumarea sufletească sau pastorația din taina spovedaniei. Elementul haric, însoțit de această lucrare pastorală, fac din taina mărturisirii «una din cele mai sfinte și mai complexe instituții pedagogice de educație creștină». Desigur, faptul acesta a determinat pe Leibnitz să spună: «Nu putem nega că această instituție este de o înțelepciune divină și dacă este ceva distins și laudabil în religionea creștină, este această instituție, admirată până și de păgâni...»

Lucrarea pastorală din taina spovedaniei nu este însă ceva care se poate face la întâmplare, fără de nici un plan și fără nici un fel de pregătire anterioară. Preotul-duhovnic, care e chemat să fie în taina mărturisirii judecător, învățător, medic și po-

și fizică, să priveghiem pentru a prinde cea mai bună clipă a realizării lui.

Dacă pentru prima întrupare a dreptății în acest colț de Europă, au fost în stare să moară optsute de mii de Români, amintirea frumuseții acestei întrupări trebuie să ne facă în stare să murim și mai mulți pentru readucerea ei din nou în lumea realității. Dacă până nu cunoștea pe Ileana Cosânzeana decât prin închipuire a fost în stare acest neam — Făt-frumosul basmelor noastre — să lupte amarnic cu smei suferind atât de crâncene însăngerări și greutăți, cu cât nu va lupta mai vitejește acum după ce, cunoscând-o scurt timp a avea, a fost din nou răpită în timpul unui somn din neglijență?

Iar Dumnezeu care e cu cei credincioși, cu cei ce luptă pentru dreptate și pentru scăparea semenilor din robie și chin, ne va ajuta. De aceasta suntem siguri ca de răsăritul soarelui, ca de ordinea firească a lumii, ca de Providența dumnezească. D. S.

cum au început, sau să intervină la cea dintâi înclinare a lor în altă parte. Va lămuri însă pe fiecare asupra îndatoririlor speciale pe care le are față de Dumnezeu, față de biserică, față de aproapele său și față de sine.

Ca medic, duhovnicul e dator să verse din sufletul său mir și untdelemn, să toarne balsamul mângâierii care alină durerea, alungă povara și tămăduiește rana pricinuită de păcat în sufletul omului.

Ca povătuitor, duhovnicul îndrumă sufletele penitenților spre căile desăvârșirii, le întărește voința, le stimulează hotărârea, le trezește gustul virtuții și al binelui și îi călăuzește spre limanul fericirii eterne.

Prin o asemenea lucrare pastorală taina sfintei mărturisiri devine într'adevăr al doilea botez, care renaște sufletește și face făptură nouă, care spală toată întinăciunea păcatului și sădește pe om din nou în ogorul în care se varsă întreg harul cerului.

E timpul sfintelor paresimi! Harul lui Dumnezeu stă gata să coboare în suflete, iar penitenții aleargă cu sutele de mii să primească acest dar! Suntem noi duhovnicii pregătiți și gata oricând, ca cu cheia darului care ni s'a dat, să descuiem toate sufletele, să ridicăm toate zăvoarele, să facem în spovedanie opera de pastorație individuală în așa fel încât în noaptea sfintei Invieri să nu mai fie în parohia noastră nici un suflet mort, ci totul să fie aprins și desăvârșit luminat de lumina lui Iisus Hristos Mântuitorul nostru?

Pr. Sp. Căndea

Recensământul

Duminecă, în 6 April 1941, se face recensământul general al țării.

Cu acest prilej, Conducătorul statului, dl general Ion Antonescu, a dat o proclamație către țară, spunând:

Români, — Sprijiniți cu grijă și încredere opera de recensământ.

Ea urmărește să înfăptuiască o cunoaștere exactă a familiei, a proprietății și a tuturor elementelor noastre naționale.

Statul cheltuește treisute de milioane de lei pentru a împlini această operă de informare, pe temeiul căreia să se poată guverna ținând seama de toate amănuntele realității noastre, ceea ce nu s'a făcut până azi.

Toți românii trebuie deci să sprijine opera de recensământ, fiindcă pe ei se sprijină; și dacă rezultatele recensământului n'ar reuși să fie exacte, atunci ar însemna că banii statului — banii tuturor — să fie risipiți, și opera de recensământ din nou reluată.

De aceea vă îndemn pe toți, să puneți toată grija în răspunsul ce dați. Fiindcă acest recensământ nu este o formă goală și rece de administrație, ci mijlocul sincer și cald ca să vă pot ajuta pe toți și pe fiecare.

Din pervazul veșniciei

Citadela de dincolo de culme

Celebra carte a lui A. J. Cronin, Citadela, nu este numai o captivantă frescă a societății engleze contemporane, un rechizitoriu împotriva medicilor cari și-au comercializat profesiunea. Ea este, înainte de toate, o caldă pledoarie pentru concepția idealistă de viață.

Viața lui Andrew Manson, personagiul-axă al romanului, a fost, la începutul carierei sale de doctor provincial, o poemă de lumină pastorală. Sufletul lui era o harfă de nebanuite armonii lăuntrice. Din adâncurile acestui suflet țâșneau sentimente de bunătate, de înțelegere a suferințelor celor mulți, de caritate, de umanitate. El se indentifica întru totul cu această nobilă misiune de medic.

Alături de viața lui Manson, se scurgea în aceeași albie idealistă, viața soției sale. Sufletul ei era însă mai viu, decât al lui Manson. Femeie, de o frumusețe fizică statuară, această tovarășă de viață a lui Manson era înzestrată cu o frumusețe spirituală uimitoare. Era o candelă veșnic aprinsă. Manson, după vremea entuziasmului dela început a trecut și după ce s'au mutat din orașul patriarhal de provincie într-o mare metropolă, și-a aruncat întreg idealismul peste bord și s'a lăsat stăpânit de pasiunea banului, de dorința de a se îmbogăți cu orice preț și prin orice mijloc. Profesiunea sa de medic este tot mai adânc eclipsată de pofta de a câștiga câți mai mulți arginți, cu riscul oricăror abateri morale. Prins pe povârnișul acestor tentații, el uită, rând pe rând, cele mai elementare comandamente de etică profesională medicală. Uită pe cei săraci și necăjiți, pe cari odinioară îi consulta gratuit și-i îngrijea cu o paternă afecțiune. Rând pe rând, se aștern păcatele peste sufletul său și-i paralizază orice avânt spre inima cerului. Tormentul afacerilor îl duce tot mai departe și de Dumnezeu, și de idealurile frumoase ale vieții, și de soția sa.

Atunci, ca printr-o minune, intervine credincioasa lui tovarășă de viață, care a rămas vie spiritualicește, ca o statornică muștrare, în umbra căminului lor conjugal. Ea nu s'a lăsat ispitită de niclo deșertăciune lumească. Pledoaria ei pentru a-și readuce soțul la viața desinteresată, dela începutul carierei sale de doctor, este impresionantă.

— „Nu-ți mai aduci aminte, Andrew, cum îmi vorbeai de viață, că este o luptă împotriva necunoscutului, un asalt spre înălțimi, ca și când ai vrea să cucerești o fortăreață pe care n'o poți vedea, dar a cărei existență o bănuiești că trebuie să fie undeva dincolo de culme?”

Sforțările ei sânt atât de eroice, încât în cele din urmă reușește să-l aducă în făgașul idealismului. Bucuria ei este nemărginită. Căci soțul ei „pierdut a fost, și s'a aflat, mort a fost, și a înviat”. Reverențentul spirit al soțului de fapturi este în sufletul acestei plăpânde făpturi un ecou atât de puternic încât, în entuziasmul ei, traversând în fugă strada — pentru a face cumpărături dela o prăvălie din apropiere, ca să improvizeze o masă frugală soțului ei, — ea este călcată de un automobil și omorâtă pe loc... Jertfa ei n'a rămas însă zadarnică. Căci soțul ei a fost readus la adevărata viață. Și va porni să cucerească abia acum, fără să se mai poticnească, citadela de dincolo de culme...

După ani de zile dela consumarea tragicului eveniment al morții soției sale, ducându-se odată în cimitir să se reculegă și să plângă pe mormântul ei, și ridicându-și privirea ostentiv în sus, el a zărit în adâncul cerului „o trambă de nori luminosi, cari luaseră forma unui zid cu metereze”. Era viziunea citadelei idealurilor sfinte de viață, pe care soția sa a cucurit-o și a pecetluit-o cu jertfa propriei sale vieți. Era imaginea citadelei de dincolo de culme, pe care va trebui să o cucerească și el, așa cum a cucurit-o adorbila și neuitata sa soție.

Citadela din cartea lui Cronin nu este o creațiune fictivă de romancier. Citadela aceasta este supremul obiectiv spre care trebuie să tindă orice suflet omenesc. Ea simbolizează cea mai înaltă concepție de viață la care poate adera un om: concepția religioasă-creștină. Fortăreața aceasta, a cărei viziune ne atrage pe fiecare atunci când scrutăm nemărginitul orizont, este fără îndoială cerul dumnezeu și nădejdea noastră creștină. Dumnezeu ni-a dat viața ca să cucerim cu ea această cetate spirituală. Dar, pentru a cuceri cerul acesta, trebuie să trăiești idealurile creștine de viață cu toată ardoarea sufletului tău.

Fiul lui Dumnezeu a fost trimis în lume ca să potențeze viața acestui suflet... „Eu am venit ca să aveți viață...” Viața deci, cere Dumnezeu dela om. Suflet viu cere Dumnezeu dela om. Căci numai „duhul este care face viu”.

Citadela de dincolo de culme? Cetatea de metereze veșnice, spre care trebuie să tindă orice suflet omenesc?...

Aș vrea să strig aceste cuvinte cu voce de herald, de pe toate acoperișurile caselor.

Omul însă caută astăzi împărăția pământului și luptă năpraznic pentru cucerirea acestei împărății. Filosoful Nietzsche ilustrează, în felul său, tendința omului de a-și seculariza țelurile de viață și de a ajunge să fie stăpân nediscutat peste împărăția pământului. „Mai bine împărăția pământului, decât împărăția cerurilor...”

Când omul ajunge la asemenea concepție materialistă de viață, nu trebuie să ne surprindă ceea ce se întâmplă astăzi în lume. Lupta omului pentru împărăția pământului, adică abdicarea dela orice demnitate spirituală, explică haosul și desechilibrul care stăpânesc lumea. Inlocuirea omului spiritual, cu omul de lut, justifică toată tregedia prin care trece omenirea. Sub imperiul acestei dogme nefaste a materialismului, omul a devenit o fiară care sfâșie pe semenul său fără nici o remușcare de conștiință. Când omul se desparte de Dumnezeu, nu mai știe ce este iubirea, ce este mila, ce este iertarea, ce este dreptatea.

Dece să ne mirăm, deci, când vedem atâtea nedreptate în lume, atâtea minciuni, atâtea fărâdelegi, atâtea ură și răsunare, urgie și suferință!

Căci, fără Dumnezeu și fără legea Sa, pământul se prefăce în adevărat iad, nu într-o împărăție de fericiri...

Când se va sfârși oare întunecul acesta din lume? Prima rază de lumină pe care ni-o trimite primăvara aceasta, va fi oare, o rază providențială? Va împărăția ea oare întunecul masiv din lume? Vântul acestei primăveri, care a început să bată atât de domol și de odihnitor, ne va aduce din nou ecoul impresionant al chemării Mântuitorului: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte vi se vor adăoga vouă!”. Ne va sosi în primăvară aceasta oare, odată cu rândunelele, și mult așteptatul porumbel, purtând în ciocul său ramura de maslin a păcii?

După potolirea uraganului și după o experiență dureroasă, omul va trebui să învețe, că singura strădanie care nu-l poate înșela niciodată, este aceea pe care o cheltuește pentru cucerirea obiectivului spiritual, pe care i l-a stabilit Dumnezeu: Citadela de dincolo de culme. Va trebui să-și revizuiască radical concepția materialistă de viață, să se lepede de obsesia împărăției pământului și să înțeleagă, că nu mai poate lupta pentru realizarea acestei utopii decât cu riscul unor dezaastre și mai mari. Să revină la principiile de viață creștină, fecunde și eterne. Căci numai din aceste principii își poate face pedestal de netrecătoare bucurii. Să-și repună sufletul în toate prerogativele lui, fiindcă numai „duhul este care face viu”.

numai el poate să dea omului o împăcare desăvârșită, ajutându-l să cucerească citadela de dincolo de culme și să intre în comuniune nemijlocită cu Dumnezeu.

V. Sămărtinean

Manifestări de aderență

În conferințele pastorale de primăvară ale anului curent, preoțimea din Arhiepiscopia noastră, luând cunoștință de articolul «Precizări» care s'a publicat în Nr. 12 al acestei foi, își exprimă mulțumirea unanimă față de cuprinsul menționatului articol.

Din protopopiatul Zarandului s'a trimis următoarea telegramă:

I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului, în Sibiu:

Cu supunere fiască Vă rugăm să primiți cele mai adânc simțite mulțămiri pentru înfierarea plină de demnitate creștinească și națională apărută în articolul «Precizări» din Telegraful Român, a tuturor elementelor care au distrus, sub diferite forme, moralul poporului român, ear când efectele operii lor s'au dovedit dezastruoase pentru viața și siguranța statului, pun vina în sarcina bisericii și a preoției, căutând un țap ispășitor; în loc să vadă bârna în ochiul lor, văd paiul în ochiul altora. În lupta ce o duceți pentru prestigiul bisericii, luptă grea dar necesară, preoțimea din Zarand este alături de I. P. Sf. Voastră, și cu devotament și supunere va executa ordinele înalt Prea Sf. Voastre. — În numele clerului din Zarand: Protopop Ioan Indreiu.

Proprietăți ce trec în patrimoniul public

Cu prilejul publicării recente a Decretului-Lege privind exproprierea urbană, a proprietăților jidovești, dl general I. Antonescu declară următoarele:

1. — Decretul pentru trecerea proprietății urbane evreiești în patrimoniul statului este un Decret de restabilirea unor drepturi istorice ale națiunii române și de întoarcere la tradiția noastră națională și creștină în concepția proprietății.

2. — Decretul este un act de reconstrucție a societății românești, care trebuie așezată pe baze sigure de respect al muncii și dreptului românilor de a-și stăpâni instituțiile avuțiilor românești.

3. — Acest Decret este, în același timp, dovada integrării poporului român în spiritualitatea naționalistă care străbate Europa, fixând temeliile viitoare și sănătoase ale vieții națiunilor. În această lume nouă poporul român aduce nu o adaptare superficială, ci omagiul sincer al regăsirii celui mai autentic trecut românesc.

4. — Reforma la care pășim astăzi, se va realiza treptat, pentru ca nici o turburarea economică și socială să nu se producă.

Prin opera aceasta, ca și prin exproprierea bunurilor rurale, dl general Ion Antonescu își înscrie numele în paginile cele mai de cinste ale istoriei neamului românesc. Se realizează ideea bunilor fruntași români, cari au cheltuit muncă de ani de zile întru combaterea influenței jidovești pe teren economic, spiritual și social, fără a putea înjgheba o majoritate zdrobitoare împotriva iudaismului cu însușirile lui caracteristice: capitalul jidovesc avea puțința de-a hotărâ politica în țara noastră, — și, așa zicând, în toate țările din lume.

Exproprierea, hotărâtă de guvernul român, se va face, firește, contra despăgubire și se va plăti pe dreptate.

Sânt și cazuri, precizate în lege exact, în care bunurile nu vor fi expropriate, b. o.: celor împăcâmenteni individual până la 1914; se exceptează și imobilele celor căsătoriți cu români de mulți ani și cari au copii români etc.

Nr. 3790/1941

Comunicat

Onor. Minister al cultelor și artelor — Direcțiunea cultelor, ne-a comunicat prin adresa cu Nr. 1941 din 12 Martie 1941 că neavând la dispoziție nici fonduri și nici personal tehnic necesar pentru repararea bisericilor avariate de cutremurul din 10 Noemvrie 1940, reparațiile urmează a fi efectuate pe cont propriu, sub supravegherea serviciilor tehnice județene sau municipale locale: luându-se autorizația comisiei Monumentelor istorice, și a serviciului tehnic al eparhiei pentru bisericile, care nu sunt monumente istorice.

Sibiu, la 31 Martie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 240/1941

(22) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Zdrapți, protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola reglementară.
3. Casă parohială.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor trimite Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, din ședința bisericească, ținută la 1 Aprilie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Bibliografie

Onisifor Ghibu: *Politica religioasă și minoritară a României*. Cluj 1940, pg. 850.

Este o nouă lucrare a dlui prof. O. Ghibu, tot atât de masivă, tot atât de strivitoare, prin mulțimea documentelor ce le conține, pentru acțiunea subversivă ce-a dus-o ordinele catolice maghiare în România și pentru slăbiciunea arătată de fostele guverne românești față de ele, până la încheierea acelei epoci în dezastrul național din Iunie 1940.

Cine ar putea să rezume măcar peripetele unei lupte de douăzeci de ani pe care autorul cărții a purtat-o cu aceste organizații subversive, de multeori părăsiti de toți, luptă pe care o descrie în acest volum la lumina unui uriaș material documentar?

Cartea ar trebui citită de toți intelectuali români, ca măcar în viitor să ne putem păzi de imensa primejdie, pe care aceste ordine o reprezintă, acoperită de masca pioasă și înșelătoare a catolicismului, pentru neamul nostru în numele maghiarismului. Să ne păzim măcar în viitor de greșelile catastrofale pe cari le-au comis guvernanții noștri, fie din ignoranță și din indiferență, fie din prea puțină tărie de caracter.

Este urmărită în deosebi în carte șerpuitoarea acțiune a ordinului premonstratens, care prin acte falsificate și prin tot felul de asemenea mijloace, a subminat ca unul din cei mai redutabili vrăjmași ai românismului, statul nostru, ajutat combinat de Vatican și de Budapesta.

Cartea aceasta este ultima apărută în Cluj, înainte de ajungerea lui din nou sub stăpânirea ungarilor. Este un amănunt semnificativ.

Rânduiala sfintei slujbe a dumnezeiștilor Paștilor ale Domnului nostru Iisus Hristos (Paștile), trad. de Protos. Nicodem Ioniță. Ed. sfintei Măn. Anfim, București, 1941. — Pg. 31. Prețul?

Broșura face cunoscut felul sfintei slujbe a Paștilor, așa cum se făcea în Rusia și apoi în eparhiile din Basarabia.

Biete iluzii

Adevărul în chestiunea opririi de către Vatican a prozelitismului maghiar printre Românii din Ardealul răpit

În ziarul „Universul” (Nr. 88 a. c.), a apărut o corespondență trimisă din Alba-Iulia, care scoate cele mai optimiste concluzii dintr-o situație înțeleasă tocmai pe dos. Iată faptele.

Tâlcul lor adevărat va urma.

1. Corespondentul provincial al ziarului numit, a citit într-o foaie eclesiastică venită cu mare întârziere din Roma, că așa zisul „sfântul scaun”, a dat un decret, intrat în vigoare la 23 Noembrie 1940, care hotărăște următoarele:

„Pentru observarea strictă a disciplinei ce prevede că fiecare credincios trebuie să aparțină ritului în care s'a născut, Sanctitatea Sa Pius al XII-lea s'a îndurat a hotărî, că facultatea de a trece dela un rit la altul se poate admite numai de către Sfântul scaun.

„Incetează prin urmare facultatea de care se bucurau nunții și delegații apostolici pe baza decretului din 6 Decembrie 1928, rezervându-se direct acestei Sfinte congregațiuni dreptul de judecată în toate chestiunile ce se referă la trecerea dela un rit la altul, fie că e vorba de clerici, fie de simpli credincioși.”

2. Îndată după răpirea Ardealului de Nord, oficialitatea ungurească a deslănțuit, după vechiul nărav, o adevărată teroare administrativă în privința Românilor greco-catolici, silindu-i să treacă de la ritul unit la ritul romano-catolic. Cu ce scop? Ca să se falsifice încă odată datele recensământului, confundând — voi! — după o metodă perfidă, practică și altă dată, *originea etnică cu confesiunea*. Romano-catolicii din Ardeal fiind aproape sută la sută cetățeni de origine etnică maghiară, e așa de simplu să-l treci pe un unit — român, rutean sau altfel — la ritul romano-catolic, pentru ca apoi, la numărarea populației, să-l faci scăpat așa ca „din greșală” printre maghiari, din pricina culorii sale confesionale. Străinătatea nu se va osteni să controleze la fața locului exactitatea înregistrărilor, numărul „maghiarilor fără voie” crește și treaba e gata: pretențiile teritoriale ale coroanei cu crucea strămbată de fărâdelegi apar „deplin îndreptățite” și agitația revizionistă are toate șansele să fie luată'n serios. Și chiar să obțină reparații monstru (sau, mai bine: monstruoase). Ca astă vară, în cetatea valsului nemurilor.

Numitul corespondent face o apropiere între această perfidă metodă maghiară de sporire biurocratică a populației amatoare de ciardaș și între decretul papal pomenit. Și se înduioșază foarte. Alături de el, vor

face același lucru mai toți cititorii mișcătorului său reportaj, cari nu vor pregeta, de sigur, să-l preamărească pe „Sfântul Părinte”, pentru că „reprimă prozelitismul conceput ca armă politică de dominare, de către statul maghiar”.

Așa-i?

Nu-i așa!

Hotărârea pomenită nu constituie o măsură de favoare pentru oropsitul element românesc din Ardealul răpit, de care Vaticanul se desinteresează acum ca și altă dată.

Aceasta — cum precizează textul în suși — a fost dată „pentru observarea strictă a disciplinei ce prevede că fiecare credincios trebuie să aparțină ritului în care s'a născut”. E vorba deci de o măsură menită să mențină statu quo-ul launtric al monarhiei papale, să prevină schimbări de rit ca cele obicinuite înainte cu câțiva ani între cehi și polonezi bunăoară: romano-catolici, cari se pregăteau pentru preoție, treceau la uniație, ca să se poată... însura. Vaticanul admite și încurajează prozelitismul printre nepapistași. În cazul de față, Românii uniți din nordul Ardealului n'au nevoie să mai fie convertiți la primație câtă vreme ei sunt deja încorporați la biserica romano-catolică și legiurile papale recunosc de drept și de fapt ritul lor.

Dar dacă autoritățile maghiare se fac forte să-i treacă totuși pe Românii uniți la romano-catolicism, guvernul din Budapesta va avea ori când atâta trecere la Vatican în cât să obțină de la Episcopul Romei o încuviințare pe care până acum i-o dădeau nunții apostolici. Simpatia „Sfântului Părinte” față de zeloasa națiune maghiară e prea tandră ca să îngăduie refuzuri în asemenea cazuri.

Prin urmare, decretul pomenit este în realitate inoperant. N'a fost dat de dragul Românilor și nu va curma abuzurile maghiarilor. Aceștia din urmă, vor continua să se poarte așa fel în cât să nu-și desmintă nici în viitor fama de meșteri iscusiti în desnaționalizarea popoarelor cari le-au încăput pe mâini. Afacerea Hajdudorogh spune tot în această privință.

Induioșarea corespondentului cu pricina, a cărui bunăcredință n'o punem câtuș de puțin la îndoială, a fost pricinuită deci de-o biată iluzie.

Hotărârea de a nu admite schimbări de rit în sânul bisericii papale, e veche. Decretul amintit o confirmă numai. Atâta tot. Ceea ce însemnează că îndepărtarea uniților de ființa neamului lor este socotită la Roma mult mai deplină decât o admit ei înșiși.

† Conte Paul Teleki

Primul ministru al Ungariei, contele Paul Teleki s'a sinucis, trăgându-și un glonte în tâmplă. Servitorii l-au găsit mort în dormitor, Joi dimineața. El sfârșește tragic la abia două luni după moartea, venită iară în ritm grăbit și neașteptat, a contelui Csáki, celalalt semnatar al arbitrajului dela Viena din partea Ungariei. Se fac fel de fel de presupneri asupra acestui gest de desperare din partea primului ministru ungar. Se poate că cele 3 scrisori lăsate de el, vor contribui la lămurirea lui. Pare că „este ceva putred în Danemarca.”

Nu este potrivit a se face cuiva procese când coboară în mormânt. În acel moment s'a produs deja intervenția celui mai drept și mai pătrunzător dintre judecători.

Ne mulțumim de aceea să înșirăm simple câteva date biografice din viața dispărutului. El a fost profesor de geografie cu renume chiar dincolo de hotare servindu-și și în această calitate patria peste toate limitele. Ca atare a fost directorul Institutului Geografic din Budapesta în a cărui activitate științifică intră și confecționarea francilor francezi atât de asemănători cu cei autentici, de acum câțiva ani prin contele Windischgrätz, în slujba propagandei revizioniste.

Muncii sale științifice și talentului său iscoditor se datorește și celebra hartă a Transilvaniei cu multe goluri albe, marcând absența oricărei populații în anumite regiuni complet românești.

Atrocitățile maghiare împotriva Românilor din Ardealul atribuit Ungariei vor fi celebre în istorie și prin faptul că îl au pe acest savant conte de autor. Delegația de români care s'a prezentat la el pentru a se plânge de aceste neplăceri, a fost mângăiată cu înțeleptul răspuns: „Nu e nuntă fără lăutari”. Deci să fie lăsat poporul maghiar să se bucure nițel, cu lăutarii lui favoriți, constatător din astfel de divertismente. Iar unui aristocrat ungar din Ardealul neatribuit, care i s'a plăns de tratamentul aplicat Românilor expulzați din teritoriile ocupate de Ungaria, i-a răspuns: „Eu am dispus să fie tratați în felul acesta”. Din mintea lui a ieșit și planul desființării proprietății românești din Ardealul atribuit.

Faptele acestea arată că procesul desechilibrării sufletești, cărula i-a căzut victimă contele Teleki, începuse mai demult.

Acum îl primește dreptul Judecător într-o cele gătite lui.

Nu există putere ca cea spirituală, exercitată prin preoții Bisericii când nu devin lumești și nu se politicantizează cum fac unii astăzi. Forța aceasta spirituală a Bisericii a fost în trecut singura armă, dar și cea mai temută de asupritori, în slujba neamului nostru lipsit de alte mijloace de

apărare. O dietă ungară, înfricoșată de puterea miraculoasă a preoților români, care făcea să coboare la vreme dreptatea dumnezeiască, ia deciziunea care echivalează cu un strigăt de disperare: „Az oláh papok ne afurisztlanak.”

BULETINUL RASBOIULUI

În ultima săptămână pe frontul din Lybia s'a produs o retragere engleză până dincoace de Bengazi sub presiunea trupelor germane motorizate cari au intervenit în ultimele luni pe acel front.

În Eritreia englezii au cucerit Asmara, capitala provinciei și se apropie de Masua cel mai mare port al italienilor pentru Eritreia și Etiopia. În Abisinia trupele britanice au ocupat Diredaia, punct însemnat pe linia Djibuti-Addis-Abeba, făcând astfel puțină italienilor din interiorul țării de-a se mai folosi de această linie. Acum englezii se apropie din mai multe părți de Addis-Abeba, pe care italienii sunt hotărâți să o apere energic.

Într-o ciocnire dintre forțele navale și aviația engleză și italiene de lângă insula Creta, au fost distruse un cuirasat, 3 crucişetore și mai multe alte vase de războiu italiene.

INFORMAȚIUNI

Comemorarea lui Octavian Goga la Academia teologică „Andreiană”. Marți, 1 Aprilie la ora 11 a. m. a avut loc la Academia teologică „Andreiană”, într-o atmosferă de reculegere, comemorarea a 60 de ani dela nașterea lui Oct. Goga, în prezența profesorilor și studenților. Dl prof. Dr. T. Bodogae și studentul A. Marian au rostit alese cuvinte de omagiu pentru memoria marelui poet al idealului național, iar alți studenți au declamat și citit din opera poetului.

„**Legea Românească**”, organul oficial al Eparhiei ortodoxe române a Orăzii, în numărul său mai nou, descrie în amănunte evenimentul școlar din „Duminica Ortodoxiei” beiușene, când s'a săvârșit solemnitatea preluării și inaugurării Școlii Normale de conducătoare, ca școală confesională ortodoxă română. Câteva clișee împodobesc acest număr, tipărit în tipografia Diecezană refugiată la Beiuș. Frumoasa festivitate din acest oraș (despre care am luat notă în numărul nostru din 23 Martie a. c.), a fost cea dintâi sărbătoare a Episcopiei după August 1940: sărbătoare care însemnează o mare biruință și un nou teren de apostolat pentru episcopia Orăzii.

truismul, iubirea, iertarea, mila, împăcarea, modestia și smerenia. Căci, să se știe, această din urmă cale este singura salvgătoare, în orice clipă, în orice împrejurare și pentru oricine. Firește, alegerea nu e de fel ușoară. Ea este pentru unii chiar extrem de grea și atunci, în neputința lui, omul cade în păcat, pe care trebuie să-l ispășească. Aceasta e lege. Dar alegerea devine cu atât mai ușoară, cu cât omul pătrunde mai mult tainele vieții și rostul acestor ispitiri, cari nu au alt scop, decât să-l încerce în țara sa morală, în credința sa în Dumnezeu. Dacă medităm puțin, în tihnă și cu sufletul deschis asupra acestui lucru, ne vom convinge ușor, că viața noastră de toate zilele ne oferă nenumărate ocazii de înălțare, sau de cădere, de reconfortare, sau de destrămarea a puterilor noastre de rezistență.

Viața noastră trebuie să fie o continuă străduință, un permanent efort de a înfrânge instinctele noastre inferioare și de a da ascultare chemării, atât de duioase și vagi, abia perceptibile, dar totuși persistente, a conștiinței noastre. Acolo în adâncul ei este forul suprem de judecată, este instanța inapelabilă a lui Dumnezeu însuși.

Trudă și storfări pe calea binelui, a iubirii.

Aceasta este și ideea principală din „Faust”. Goethe spune:

FOIȘOARA

Satana

Noi oamenii, în general, ne lăsăm călăuziți în viață aproape numai de realitățile și nevoile cotidiene, de interese materiale, de convenții sociale și de anumite ambiții personale. Nu cunoaștem, sau suntem obșnușiți a nu ținea seamă de factorii imponderabili, spirituali, cari totuși joacă un rol hotărâtor în viața noastră și cari determină cu o precizie implacabilă atât acțiunile, cât și urmările faptelor, vorbelor și gândurilor noastre.

Chiar și acela cari cred în Dumnezeu, merg la biserică și se roagă Lui cu ardore, își zămbesc ironic — cu rare excepții — când le amintești de diavolul și nu-și pot explica sumedenia de păcate, multele greșeli, alunecări și căderi pe povârnișul primejdiiilor și nenorocirilor.

Este necesar deci și concludent să ne punem întrebarea: există Satana? Răspunsul nu poate fi decât afirmativ. Da, există! Și fiindcă socotim, că Biblia, Cartea Cărilor, izvorul tuturor înțelepciunilor, călăuza vieții noastre, nu trebuie ținută în rafturile prăfuite ale dulapurilor, s'o des-

chidem și să vedem ce ne spune evanghelistul Matei, la cap. 4:

„Atunci Iisus fu dus în pustie de către Spiritul (Spiritul Domnului în formă de porumb), spre a fi ispitit de diavolul. Și după ce postă 40 de zile și 40 de nopți, flămânzi. Și apropiindu-se de dânsul ispititorul îi zice: dacă fiu ești al lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini. Iar El răspunzând zise: scris este: nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu. Atunci îl duse pe El diavolul în sfânta cetate și-l puse pe aripa sanctuarului și-l zise: dacă Fiul ești al lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci scris este, că îngerilor săi va porunci pentru tine și pe mâini te vor ridica, ca nu cumva să lovești de piatră piciorul tău. Zise Iisus lui: iarăși este scris: nu ispitii pe Domnul Dumnezeu tău. Iarăși îl duse diavolul pe un munte foarte înalt și-i arată toate împărățiile ce voi da, dacă căzând, te vei închina mie. Atunci îi zise Iisus: mergi Satana, căci scris este: Domnului Dumnezeu tău te vei închina și numai lui vei sluji. Atunci îl lăsa diavolul și iată îngerii se apropiară de dânsul și-l slujeau.”

Ce rezultă din aceste cuvinte ale Evangheliei?

1. Că Dumnezeu ne pune uneori în fața ispitelor;

2. că diavolul există și el este ispititorul;

3. că el este foarte puternic, viclean și insistent;

4. că este setos de mărire și închinare;

5. că în fața puterii divine diavolul cedează, deci el nu este atotputernic, și în fine

6. că pe cel tare în credință și dragoste Dumnezeu îl ajută prin îngerii Săi, prin spiritele sale bune.

Iată că omul este dus de Dumnezeu în pustia ispitelor, unde îl întâmpină Satana și încearcă să-l abată, din calea cea dreaptă, a binelui, a poveștelor Mântuitorului, spre păcat. Diavolul, în viclenia sa, ne vorbește și ne îndeamnă, fie dinăfară, prin persoana unui cunoscut, sau străin, fie însă chiar și în noi înșine. El ne cere să ne închinăm lui; cedând instinctelor noastre inferioare egoismului, urii, răsunării, invidiei, desbinării, orgoliului etc. În șiretenia lui, el se travestește chiar în prieten și adeseori se ascunde alături de conștiință și ne șoptește de acolo, spre a ne face să credem, că e înșasi conștiința noastră care ne îndeamnă și ne vorbește.

Și astfel omul, în urma împrejurărilor vieții, orânduite așa de Providența divină, se va afla zilnic în fața ispitelor, a Sătanii, și va putea alege: calea acestuia, sau calea virtuților și preceptele creștine: al-

† **Pr. Zenovie Popovici**, parohul din Satulung Sî. Adormire, protopopiatul Braşov, s'a stîns din viaţă în vîrstă de 63 de ani, după o scurtă şi grea suferinţă, şi după o muncă de 36 ani de preoţie, în care s'a distins prin răvna sa deosebită ca slujitor al altarului şi al neamului. A studiat la liceul şagunian din Braşov şi în seminarul nostru dela Sibiu. A slujit întâi ca învăţător în Răşinari, ear în 1904 ca preot în Satulung-Braşov. A avut parte, în vremea războiului, de toate necazurile pribegiei timp de 4 ani. Pentru vrednicia sa a fost distins, de înaltul său chiriarh, cu brău roşu, ear din partea autorităţii statului cu „Răsplata muncii pentru biserică”, precum şi cu „Coroana României”. În parohia sa a ridicat un monument al eroilor săceleni, a reparat sfînta biserică, a organizat „Casa de cetire” cu câteva mii de volume ş. a. Odihnească cu dreptii!

„**Ardealul**” organ de luptă. În capitala ţării apare „Ardealul”, organul de luptă şi de afirmare românească al Asociaţiei românilor refugiaţi şi expulzaţi din nordul Ardealului, cedat Ungariei prin arbitrajul dela Viena. Ziarul „Ardealul” publică articole isvorâte din cel mai pur naţionalism şi înalţă un steag de luptă, unde trebuie să se înroleze toţi românii, cari simt durerea şi nedreptatea mutilării Ardealului nostru. Sprijiniţi ziarul „Ardealul” şi solia pe care o aduce conştiinţei naţionale rănite. Adresaţi-vă pentru abonament Redacţiei şi administraţiei: „Ardealul”, Bucureşti I, Calea Victoriei 50. Pasagiul Victoria Scara C. et. III, apartamentul 175. — Abonamentul e Lei 600; pentru refugiaţi 300; autorităţi 2000 lei.

ŞTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 6 Aprilie 1941, va predica părintele prot. **Aurel Nanu**.

„**Ortodoxia Mioriţei**”. Societatea ortodoxă naţională a femeilor române, filiala Sibiu, în colaborare cu filiala Cluj, aranjează Duminecă 6 April 1941 ora 11^{1/2}, a. m. în sala mare a prefecturii o conferinţă, ținută de dl profesor **Grigore Popa**, cu subiectul: Ortodoxia „Mioriţei”.

Conferinţa publică. Duminecă, în 6 l. c., ora 18, se ţine, în sala prefecturii judeţului Sibiu, conferinţa dlui prof. universitar **Dr. Romul Cîndea**, care va vorbi despre Gheorghe Şincai. Intrarea liberă.

„Wer immer strebend sich bemüht
Den können wir erlösen;
Und hat an ihm, die Liebe gar
Von Oben, teilgenommen,
Begegnet ihm die seel'ge Schar
Mit herzlichem Willkommen.”

În lupta lui eroică pe drumul virtuţilor, al iubirii, omul nu este singur. Goethe ne spune aci, că el va fi „întîmpinat de ceata ingerilor, cu bucurie şi cordialitate.”

— Fericitul Augustin spune: „Deus... adjuvat, ut vincas, et certantem expectat, et deficientem subleat et viocentem coronat (Dumnezeu te ajută ca să învingi, are privirile îndreptate asupra celui ce luptă, sprijineşte pe cel istovit şi încunună pe învingător).”

„Şi iată ingeri se apropiară de dansul şi-L slujeau” — ne mărturiseşte Evanghelia. Iisus Hristos a biruit ispitele Satanei. Câţi dintre noi nu vor fi avut uneori acea forţă morală de a respinge ispitele! Sunt cazuri destule. Dar să nu ne mărginim la anumite cazuri. Să avem tăria de caracter, a fi neînduplecaţi în iubire şi credinţă, în toate împrejurările! Dumnezeu e alături de noi, în Conştiinţa noastră şi numai cu El vom triumfa, vom avea biruinţa în viaţa aceasta şi în cea viitoare.

Vrei să alungi diavolul? Crede şi iubeste cu îndărătnicie! Noi nu trăim pentru gloria sau succesele acestei lumi, ci ne pregătim pentru judecata cea mare, de apoi.

Braşov, 5 Martie 1941.

Dr. Ioan Al. Bran-Lemeny

Comemorare. Elevii clasei a 8-a literare dela liceul sibian „Gh. Lazăr”, conduşi de dl prof. Gh. Noveanu, vor reprezenta Marţi în 8 l. c., ora 21, în Teatrul municipal, piesa în 3 acte **Meşterul Manole**; festivitatea se organizează întru comemorarea marelui nostru poet **O. Goga**, autorul piesei, ear realizările materiale se vor întrebuiņa pentru punerea unei plăci comemorative la casa în care locuise poetul ca elev în Sibiu.

Convocare. Onorabilii membrii ai „Societăţii pentru ajutorarea bolnavilor şi anormalilor mintali” sînt sugaţi a lua parte la adunarea generală care se ţine Joi, 10 April 1941, ora 5 (17) în sala de lectură a Asociaţiunii culturale „Astra”. Întru cât nu vor fi membri în numărul cerut de Statute, se va ţine a doua adunare generală la ora 5:30 (17:50) în aceeaşi zi cu orice număr de membri. — **Comitetul.**

CARTI ŞI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească, apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit **Nicolae**. Abonamentul pe un an: 260 lei. Redacţia şi administraţia: Academia teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Redactor: prof. **Dr. Grigorie T. Marcu**. — Numarii 3—4 pe Martie—Aprilie 1941, cuprind: **Comunitarism şi comunism.** — Diacon **Dr. Gr. T. Marcu**: Fii preot! Diacon **Nic. Mladin**: Comunitarism şi comunism. Prof. **Dr. Ioachim Crăciun**: Tiparul la românii din Transilvania. Prot. **Gh. Maior**: Educaţiune prin religie. Arhim. **Teodor Scorobet**: Mitropolitul **Ioan Meşianu**: (1828—1916). Sensul vieţii lui, şi şapte scrisori de la Şaguna. Preot **Dr. N. Neaga**: Ecclesiastul (Scurte note explicative). Preot **Zosim Oancea**: Predică la Dumineca Ortodoxiei. **Dr. Gr. T. Marcu**, **Pr. Dr. Il. V. Felea**, Prof. **Sept. P. Gherman**, **Pr. Dr. T. Bodogae**, **Pr. Dr. Sp. Cîndea**, Diacon **N. Mladin**, **Pr. Nichifor Todor**, **Pr. Mircea Munteanu** şi **Pr. prof. V. Coman**: Mişcarea literară: Studiu asupra francmasoneriei. Este primatul lui Petru un privilegiu de drept divin după Noul Testament? Existenţa şi adevărul la Sören Kierkegaard. Un reprezentant rustic al spiritualităţii româneşti dela mijlocul secolului al 19-lea: **Picu Pătruş din Sălişte**. „Codex Argenteus Upsaliensis”. Lectionarul evanghelic grecesc din Iaşi. Mormântul lui **Mihai Viteazul** şi vechea catedrală dela Alba-Iulia. „Mila păcii, jertfa laudei” în liturgiile bizantine. Facultatea de teologie din Bucureşti în ultimii zece ani. Din tradiţia religioasă a Râşnovului. Slujba şi patimile sfîntului mare mucenic **Procopie**. Concepte ale culturii monastice. Sfîntul **Teodor Studitul**: Viaţa, activitatea şi operile sale. Botezul din necesitate. Gîndirismul. Biserica ortodoxă rusă din emigraţie. Despre minuni. Cultul sfîntei **Fecioare la Musulmani**. Ontologia umană şi cunoaşterea. Analele asociaţiei clerului „A. Şaguna”. Revista Teologică, **Gr. T. M.**, **Dr. Teodor Bodogae** şi **Pr. D. Popescu**: Cronică: Momentul festiv al Seriei Teologice. Investiţi şi înscăunări de ierarhi. † **Teodor V. Păcăţianu**. Frăţia teologilor „Zoi”. **Dr. Gr. T. Marcu**: Note şi informaţii: „Mie a vieţii este Hristos”. Plebiscitul. Cartea de rugăciuni pentru ostaşi într-o nouă ediţie. Casa călugărilor dela mănăstirea Brăncoveanu. Vaticanul în război. Mărunte.

A apărut noua ediţie îmbogăţită a „Cărţii de rugăciuni”, pentru ostaşi şi pentru popor. Cele două cuvinte pentru cititori ale I. P. S. Sale întăresc inimile şi nădejile cu duhul lor de mare încredere în destinul neamului. Costul e numai 6 lei. Cucernicii preoţi le pot comanda la P. V. Cons. Arhiepiscopesc.

Transilvania, revistă lunară de cultură, organ al Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român (Astra), a apărut Nr. 1 din Martie 1941, sub redacţia dlui **Ion Breazu**, cu un bogat cuprins de articole, cronici şi însemnări, datorite dlor: **Silviu Dragomir**, **Ion Lupaş**, **Dr. P. Râmneanţu**, **I. Breazu**, **L. Someşan**, **R. Todoran**, **V. Netea**, **E. Petrovici**, **S. Opreanu**, **I. Muşlea**, **I. Făgărăşanu**, **D. Todoran**, şi **Lucian Bologa**. — Redac-

ţia şi administraţia: Sibiu, strada Şaguna 6. Noul comitet de redacţie al revistei este alcătuit din dnii: **C. Daicovici**, **S. Dragomir**, **Şt. Mănciulea**, **I. Muşlea**, **S. Opreanu**, **Dr. Ionel Pop** şi **Dr. P. Râmneanţu**.

Poşta redacţiei

Prot. Cr. în M. Nu numai P. C. Ta ai atribuit toată broşura „Mie a vieţii este Hristos” pînă la Diacon **N. Mladin** ca autor, ci şi alţi mulţi preoţi. E o eroare, căci pînă la Diacon **Nic. Mladin** este autorul numai al celor trei articole de sub III, pe cari le semnează, dar nu şi al articolelor de sub II, IV şi V. Pentru mine confuzia ce au făcut-o unii preoţi, ca şi P. C. Ta, a fost un criteriu pentru a deosebi pe cei cari n'au cetit-o cu atenţiunea cuvenită. Şi e mare lucru a fi aleni!

I. Br. L. în Br. Suntem bucuroşi de colaborarea mai deasă a Domniei Voastre. O aşteptăm cu plăcere.

Nr. 3051—1941

(21) 2—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului ortodox român **Mercurea**, se publică concurs cu termen de 30 zile prima publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Venitele parohiale din parohia centrală **Mercurea** şi salariul de paroh de la stat.
2. Locuinţa din reşedinţa protopopească.
3. Diurna protopopească dela stat.
4. Diurnele dela vizitaţiile canonice şi dela deplasările oficiale.

Viitorul protopop va fi şi parohul parohiei centrale **Mercurea**.

Cererile de concurs, însoţite de actele cuvenite, se vor înainta Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu în termenul indicat.

Sibiu, din şedinţa plenară din 19 Martie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

(17) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cantor la parohiei **Hălchiu**, protopopiatul Braşov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariţie în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat, dacă acest post va fi bugetat cu data de 1 Aprilie 1941.
2. Venitele uzitate în parohie.
3. Sesiune 5 jug. 400 st. p. pămînt arabil.

Se menţionează că cel ales, în afară de săvîrşirea serviciului divin din Duminici şi sărbători, este obligat să fie zilnic la săvîrşirea Utreniei şi Vecerniei.

Concurenţi îndreptăţiţi conform regulamentelor în vigoare să-şi înainteze cererile oficiului parohial ortodox-român **Hălchiu**.

Hălchiu, hotărîre luată în şedinţa Consiliului parohial şi adunării generale parohiale din 9 Februarie 1941.

Preot **Ioachim N. Pura**
paroh.

Nr. 486—1941

(15) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Cîncşor**, din protopopiatul Făgăraş, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela întâia apariţie în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Casă parohială cu dependenţele economice.
4. Sesiune parohială de 11 jugăre.
5. Un drept de păşunat pentru 3 vite.

Cererile de concurs, însoţite de documentele necesare şi de încuviinţarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, oficiului protopopesc ortodox român Făgăraş.

Concurenţii, cu încuviinţarea prealabilă a acestui oficiu protopopesc, se vor prezenta Dumineca sau sîmbătoarea în parohie spre a face cunoştinţă cu credincioşii.

Făgăraş, la 28 Februarie 1941.

Prot. **Pavel Borzea**

Ad. 6/1941

(16) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei **Băleşti**, protopopiatul Haşeg, se publică concurs cu termen de 15 zile dela întâia apariţie în „Telegraful Român”.

Venitele acestui post sunt:

1. Salariul dela stat, după pregătirea candidatului.
2. Casă parohială nu este şi parohia nu contribuie la chirie.
3. Sesiunea parohială în teritor de 4 jugăre.
4. Adău câte 2 măsuri (a 30 litri) porumb nesfărîmat de fiecare casă din parohie.
5. Ziua de lucru de fiecare casă răscumpărată în naturale.
6. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Cererile de concurs, cu autorizaţiunea de candidare, însoţite de actele prevăzute de Regulament, se vor înainta oficiului protopopesc din Haşeg.

Concurenţii se vor prezenta, cu încuviinţarea oficiului protopopesc într-o zi de Duminecă sau sîmbătoare în parohie pentru ca să fie cunoscuţi de credincioşi.

Oficiul protopopesc ortodox român Haşeg în înţelegere cu Consiliul parohial. Haşeg, 10 Martie 1941.

Ieronim Ciocan
protopop.

C. preoţi să stea
în fruntea mişcării

Oastea Domnului

(20) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa 3-a **Beneşti**, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”, pe lângă următoarele retribuţiuni:

1. Întregirea salariului dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială arător şi fînaş în mărime de 5 jug. şi jumătate, sesiune veche, iar 4 jug. dată prin Reforma agrară.
3. Câte una miră grâu dela circa 130 familii.
4. Dreptul de păşunat în păşunatul comunal.
5. Stola Statornică pentru întreg tractul de cătră adunarea protopopească.
6. Casă parohială în bună stare cu toate supraedificatele şi cu grădină mare de pomi şi pentru legume.

Gara în localitate.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs însoţite de actele necesare în termenul de mai sus, precum şi de încuviinţarea de candidare a Prea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc, subsemnatului oficiu protopopesc şi se vor prezenta, pe lângă încuviinţarea şi aprobarea acestuia, în vreo Duminecă sau sîmbătoare în parohie pentru a face cunoştinţă cu poporul.

Oficiul protopopesc ortodox român Agnita, în înţelegere cu consiliul parohial. Agnita la 8 Martie 1941.

Emil Păcală
protopop

Anunţuri şi reclame

Cel mai răspîdit ziar care poate fi întrebuiņat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.